

Publicerad 2007-05-26 20:56 av Oak

Inverterande horisont

Isärtagna strängar
spruckna fibrers splittrade kärna
faller ner, sloknar

Det smärta och känslan förökar sig
allt infekteras
Blottlägger ett svidande återupptäckande
Där är lidande, där är åldrande och misslyckande

Där också, är saknad och otillräcklighet
imploderande drömmar
och en ny horisont som aldrig tar vid
som slutar innan tungan hunnit läppja
den minsta känsla av rymd och frihet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Oak med Poeter.se id #15294 innehar upphovsrätten